
Resulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) buyurdular ki: "Şam (Suriye) halkı fesada uğradımı artık (orada) sizin için hayır yoktur. Ümmetimden bir grup, Kıyamet kopuncaya kadar mansur (Allah'ın yardımına mazhar) olmaya devam edecek, onları mahrum bırakanlar onlara zarar veremeyecekler."

Muaviye İbnu Kurre, babası Radıyallahu Anh'ından naklen anlatıyor: "Resulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) buyurdular ki: "Şam (Suriye) halkı fesada uğradımı artık (orada) sizin için hayır yoktur. Ümmetimden bir grup, Kıyamet kopuncaya kadar mansur (Allah'ın yardımına mazhar) olmaya devam edecek, onları mahrum bırakanlar onlara zarar veremeyecekler." [Ali İbnu'l-Medini: "Bunlar hadis ashabıdır" demiştir.]
Kaynak :
Tirmizi, Fiten 27, (2193)

Açıklama :

1- Şam'da hayrın olmayışı "Orada ikamet etmenizde" veya "oraya teveccüh etmenizde hayır yoktur" şeklinde tevil edilmiştir.

2- Hadiste geçen mansur kelimesi "din düşmanlarına galibler olarak" şeklinde anlaşılmıştır.

3- Buradaki Kıyamet kopması, Kıyametin yaklaşması, bu da mü'minlerin ruhunu kabzedecek olan hoş kokulu bir rüzgarın çıkması olarak izah edilmiştir.

4- Hadisin sonunda Ali İbnu'l-Medinî'nin, Kıyamete kadar kafirlerle muzafferane mücadeleye devam edecek olan cemaatin hadisçiler olduğuna dair yorumu kaydedilmiştir. Bu sözün sahibi Ali İbnu'l-Medinî, hakkında Nesai'nin: "Allah onu hadis için yaratmıştı" dediği, ilim ve hadisi çok iyi bilen meşhur bir muhaddistir. Buhari'nin hocalarındandır. Hocası Süfyan İbnu Uyeyne: "Onun benden öğrendiğinden çok ben ondan öğrendim" demiştir.

O Allah'ın yardımına uğrayacak mansur cemaat hakkında, Buhârî "Ehl-i ilim'dir" diye yorumda bulunmuştur. O devirde ehl-i ilim tabiri umumiyetle ehl-i hadis manasında kullanıldığı için Buhârî ile Ali İbnu'l-Medinî'nin aynı şeyi dedikleri de söylenebilir. Ahmed İbnu Hanbel'in de "Bu cemaat ehl-i hadis değilse, başka hangi cemaat olabilir

bilemiyorum" dediği rivayet edilir. Kadı İyaz: "

Ahmed İbnu Hanbel, Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaa'at ile ehl-i hadisin mezhebine itikad edenleri kastetmiştir" der.

Bu cemaat hakkında, Nevevî de şöyle der: "Bu taifenin mü'min gruplar arasında dağılmış olmaları da muhtemeldir. Şecaatle savaşımlar, fukaha, muhaddisler, zahidler, emr-i bi'lma'ruf yapanlar, münkerden nehyedenler ve diğer hayır grupları. Bunların bir arada toplanmaları da gerekmez. Yeryüzünün bütün kıt'alarına dağılmışlardır."